

İŞTE DOĞA

Erdoğan Sakman

Yardımsaver Şeker Karıncası

Avustralya'da yaşayan şeker karıncaları (*Camponotus inflatus*) rastlaştıklarında birbirlerini selamlarlar. Ağzılarını birbirine değdirerek öpüşür ve duyargaları ile işaretleşerek anlaşılır. Duyarga hareketleriyle dişi bir karınca yiyecek istediğini ormandan dönen, karıncaya anlatır. Bunun üzerine yuvaya dönen, duyargalarını ve ağzını açar ve yarı sindirilmiş besini aç olanın ağzına verir. Böylece binbir çabayla topladığı yiyecekleri hiç duraksamadan aktarmış olur. Hangi işaretlerin yiyecek isteğini anlattığı, bugüne kadar çözülmüş değildir; fakat sık sık tekrarlanan bu davranışlar, şeker karıncaları arasında insanları imrendiren yardımlaşmalar olduğunu göstermektedir.

Çift Hörgüçlü Deve

Çift hörgüçlü deve (*Camelus ferus*), diğer develer gibi susuzluk çekmeden çöllerde uzun süre kalabilir. Bunun sebebi, hörgücünde biriken su değil, yağdır. Bu yağ, suya ihtiyaç olduğu zaman parçalanır ve hidrojen açığa çıkar. Hidrojen, hayvanların soluma yoluyla havadan aldıkları oksijen ile birleşerek, yaşam için gerekli suyu oluştururlar. Başka bir deyişle, devenin ihtiyacı olan su, vücudu içinde yapılmaktadır.

İlkel Bir Savunma

Canlıların üzüntüleri genellikle midelerine vurur. Büyük korkular yaşayan insanların, korkunun büyüklüğüne bağlı olarak iştahları tamamen kapanır veya oburluk derecesinde açılır. Korkuyu yenmenin çaresi, karşı saldırıya geçmektir. İnsanın besinlere saldırıp aşırı beslenmesinin sebebi, aç kalma korkusunu yenme isteğidir. Diğer taraftan tuzak çukuruna düşen Hint kaplanı (*Panthera tigris tigris*) mide sancıları geçirir; beslenme düzenini her tür yiyeceğe karşı kapalı tutar. Yemesi için etler, butlar, çukura atılsa bile hiçbirine dokunmaz. Afrika memelilerinin sırtlarında gezip, böceklerle beslenen kuşlardan biri olan Sığır balıkçılı (*Ardeola ibis*) korkunca midesini olduğu gibi boşaltır ki, korku kaynağına daha iyi saldırıp kendini korusun ya da daha hızlı kaçıp tehlikeden bir an önce kurtulabilsin.

